

พระราชบัญญัติ
พุทธศักราช ๒๔๗๒

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้า
เจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ ให้ประกาศ
จงทราบทั่วกันว่า

โดยที่ทรงพระราชดำริเห็นสมควรแก่พระราชบัญญัติ
พ.ศ. ๒๔๖๔ เพื่อภายในอันจะปรามการเสพฝิ่น ให้ลดลง
เป็นลำดับจนหมดสิ้นไป

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติไว้
โดยบทมาตราดังต่อไปนี้

หมวด ๑

นามและกำหนดใช้พระราชบัญญัติ

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
ฝืน พุทธศักราช ๒๕๗๒” ให้ใช้ตั้งแต่วันประกาศในราช
กิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๒ ตั้งแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้ ให้ยกเลิก
พระราชบัญญัติฝืน พ.ศ. ๒๕๖๔ และกฎเสนาบดีซึ่งออกโดย
พระราชบัญญัตินั้น

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้ ถ้าในทีใดมิได้มีคำ
ประกอบให้เข้าใจเป็นอย่างอื่นแล้ว ฟังเข้าใจความหมาย
แห่งศัพท์ดังนี้

“ฝืน” หมายความว่า (๑) ฝืนตیب ซึ่งจะเป็นฝืนบริสุทธิ์
ก็ดี หรือมีสิ่งอื่นผสมอยู่ด้วยเป็นรูปหรือของปรุรงใด ๆ ก็ดี
(๒) ฝืนสุก

“มูลฝืน” หมายความว่า มูลที่เหลืออยู่ภายหลังที่ได้สูบ
ฝืนสุกแล้ว

“ตำลึง” หมายความว่า ตำลึงมีน้ำหนักสิบสี่สิ่ง คือ

“เสฟฝืน” “เสฟมูลฝืน” หมายความว่า สูบ กิน หรือบริโภคด้วยวิธีอื่น ๆ ซึ่งฝืนหรือมูลฝืน

“กล้องสูบฝืน” หมายความว่า หัวกล้องหรือด้ามกล้อง หรือทั้งหัวกล้องและด้ามกล้องรวมกัน หรือเครื่องมืออย่างอื่นอันทำไว้เพื่อสูบฝืน

“เจ้าพนักงาน” หมายความว่า ข้าราชการซึ่งรัฐบาลตั้งให้มีอำนาจปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“ร้านฝืน” หมายความว่า สถานที่ซึ่งรัฐบาลจำหน่ายฝืนแก่ผู้สูบเพื่อสูบในที่นั้น หรือสถานที่ซึ่งเจ้าพนักงานได้ออกใบอนุญาตให้ผู้หนึ่งผู้ใดจำหน่ายฝืนแก่ผู้สูบเพื่อสูบในที่นั้น

มาตรา ๔ กิจการทั้งหลายอันเกี่ยวข้องกับฝืนยานั้น ท่านให้บังคับตามบทแห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษพ.ศ. ๒๔๖๕

หมวด ๒

การมีไว้ซึ่งฝืนและมูลฝืน

มาตรา ๕ ห้ามมิให้ผู้ใดปลูกฝืน หรือมีไว้ซึ่งพันธุ์ฝืน เว้นไว้แต่จะมีใบอนุญาตซึ่งเจ้าพนักงานออกให้

มาตรา ๖ ห้ามมิให้ผู้ใด

(๑) พาฝืนเข้ามาในพระราชอาณาจัก เว้นไว้แต่จะมีใบอนุญาตซึ่งเจ้าพนักงานออกให้

(๒) พามูลฝืนเข้ามาในพระราชอาณาจักร

(๓) ส่งฝืนหรือมูลฝืนออกไปนอกพระราชอาณาจักร
มาตรา ๗ ห้ามมิให้ผู้ใด

(๑) จัดส่ง หรือพาฝืนสุกหรือมูลฝืนผ่านพระราช
อาณาจักร หรือถ่ายจากยานพาหนะหนึ่งไปลงยานพาหนะ
อื่นเพื่อกลับส่งออกไปจากพระราชอาณาจักร

(๒) จัดส่ง หรือพาผ่าน หรือถ่ายยานพาหนะในพระราช
อาณาจักรซึ่งฝืนดิบอันตราส่งไปนอกพระราชอาณาจักร เว้น
ไว้แต่จะมีใบอนุญาตพาฝืนเข้าเมืองของรัฐบาลประเทศที่ส่ง
ฝืนนั้นมาแสดงต่อเจ้าพนักงานและเจ้าพนักงานได้ยอมรับแล้ว
การส่งฝืนดิบผ่าน หรือถ่ายยานพาหนะในพระราชอาณาจักร
ดังกล่าวมานี้ ต้องปฏิบัติตามข้อบังคับซึ่งจะได้ออกโดยได้รับ
อนุมัติของเสนาบดีผู้บังคับการให้ดำเนินไปตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๘ ห้ามมิให้ผู้ใดมีฝืน โดยไม่ได้รับใบอนุญาตซึ่ง
ออกให้ตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๙ มูลฝืนอันเกิดแต่ฝืนที่ซื้อมาจากเจ้าพนักงาน
นั้น ท่านว่าผู้รับใบอนุญาตตั้งร้านฝืน และผู้รับใบอนุญาต
พิเศษต้องรวมเก็บและขายให้แก่เจ้าพนักงาน ตามความใน
มาตรา ๒๘ ถึง ๓๒ แห่งพระราชบัญญัตินี้และตามกฎหมายอื่น

มาตรา ๑๐ ท่านว่าให้ผู้รับใบอนุญาตซื้อมูลฝิ่น ซ้อ เก็บไว้ และใช้ได้ซึ่งมูลฝิ่นตามบทบัญญัติในหมวด ๖ แห่งพระราชบัญญัตินี้และตามกฎหมายลำดับ

มาตรา ๑๑ ภายในบังคับแห่งมาตรา ๕, ๑๐ ท่านห้ามมิให้ ขาย ซ้อ แลกเปลี่ยน ให้ มีไว้ใช้ซึ่งมูลฝิ่น

มาตรา ๑๒ ห้ามมิให้ผู้มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปี เสพฝิ่น หรือมูลฝิ่น และห้ามมิให้ซื้อฝิ่น มูลฝิ่น หรือกล่องสูบฝิ่น

มาตรา ๑๓ ภายในบังคับแห่งมาตรา ๔ ห้ามมิให้ผู้ใด โอนฝิ่น มูลฝิ่น หรือกล่องสูบฝิ่นให้แก่ผู้มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปี ด้วยวิธี ขาย แลกเปลี่ยน หรือมอบให้แก่กันโดยวิธีอื่น

หมวด ๓

การขาย ซ้อ และเสพฝิ่นและมูลฝิ่น

มาตรา ๑๔ ภายในบังคับแห่งมาตรา ๑๕ ผู้มีประสงค์ จะสูบฝิ่น ต้องสูบในบ้านฝิ่น และต้องใช้กล่องสูบฝิ่นซึ่ง ผู้รับใบอนุญาตตั้งร้านฝิ่น หรือผู้ที่รัฐบาลมอบให้ดูแลร้านฝิ่น นั้นจัดหาให้ และก่อนออกไปจากร้านฝิ่นต้องกินภาชนะ บรรจุมูลฝิ่นซึ่งตนได้ซื้อและมูลฝิ่นที่ค้างอยู่ใน กล่องสูบฝิ่นให้

แก่ผู้รับใบอนุญาตตั้งร้านฝิ่นหรือผู้ที่รัฐบาลมอบให้ดูแลร้าน
ฝิ่นนั้น

ห้ามมิให้พาฝิ่นออกไปนอกร้านฝิ่น หรือสูบฝิ่นนอก
ร้านฝิ่น

มาตรา ๑๕ คนเสฟฝิ่นผู้ใดไม่สามารถจะสูบฝิ่นในร้าน
ฝิ่น หรือมีเหตุสมควรรายอื่น จะขอใบอนุญาตสูบฝิ่นนอก
ร้านฝิ่นจากเจ้าพนักงานก็ได้ ถ้าเจ้าพนักงานเห็นชอบ จะออก
ใบอนุญาตพิเศษให้สูบฝิ่นจากเจ้าพนักงานผู้นั้นไปสูบยังที่อยู่
ของผู้ขอหรือที่อื่นก็ได้ ใบอนุญาตพิเศษเพื่อสูบฝิ่นเช่นกล่าว
นี้ให้เรียกว่า “ใบอนุญาตพิเศษ”

มาตรา ๑๖ ใบอนุญาตพิเศษให้ใช้ได้เฉพาะตัวผู้รับ
เท่านั้น แต่ผู้รับใบอนุญาตจะให้ผู้อื่นนำใบอนุญาตนั้นไปสูบ
ฝิ่นมาให้ตนเพื่อเสฟก็ได้

มาตรา ๑๗ ผู้รับใบอนุญาตพิเศษต้องมีฝิ่นอยู่ทุก ๆ วัน
โดยปริมาณตรงกับที่ควรเหลืออยู่เมื่อหักปริมาณอันลงไว้ใน
ใบอนุญาตว่าให้เสฟได้ในวันหนึ่ง ๆ คำนวณแต่วันซึ่งขอครั้ง
หลัง

มาตรา ๑๘ ห้ามมิให้ผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาตพิเศษจาก
เจ้าพนักงานท้องถิ่นหนึ่งแล้วร้องขอรับใบอนุญาตชนิดเดียว

กันจากเจ้าพนักงานตอ้งที่เดียวกัน หรือตอ้งที่อื่นอีกครั้งหนึ่ง โดยประสงค์จะมีใบอนุญาตพิเศษกว่าฉบับหนึ่งในปีเดียวกัน

มาตรา ๑๕ ท่านว่าเจ้าพนักงานที่รัฐบาลตั้งให้เป็นผู้ขาย ฝิ่นกับผู้รับใบอนุญาตจากรัฐบาลให้ขายฝิ่นเท่านั้น เป็นผู้ขาย ฝิ่นได้

มาตรา ๒๐ ผู้รับใบอนุญาตตั้งร้านฝิ่น จำหน่ายฝิ่นให้ได้ แต่จะเพาะผู้สูบในร้านของตน จำหน่ายให้ผู้อื่นไม่ได้

มาตรา ๒๑ ผู้รับใบอนุญาตตั้งร้านฝิ่น

(๑) จะมีฝิ่นไว้จำหน่ายได้จะเพาะแต่ฝิ่นที่ซื้อจากเจ้า พนักงานผู้ขายซึ่งเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตกำหนดให้เป็น ผู้ขายแก่ตน การมีฝิ่นอื่นท่านว่าเป็นการละเมิดพระราช บัญญัตินี้

(๒) ต้องทำบัญชีชื่อและจำหน่ายฝิ่นตามแบบที่เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตกำหนดให้ และเมื่อหักปริมาณที่จำหน่าย จากปริมาณที่ซื้อแล้วฝิ่นคงเหลือต้องตรงกับบัญชี

(๓) ต้องซื้อฝิ่นจากเจ้าพนักงานและจำหน่ายให้แก่ผู้สูบ ตามข้อความในหนังสือสัญญาซึ่งทำไว้กับเจ้าพนักงานผู้ออกใบ อนุญาต

มาตรา ๒๒ ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตตั้งร้านฝิ่น

(๑) โอนฝิ่นให้แก่ผู้ใดด้วยวิธีขาย แลกเปลี่ยน หรือมอบให้แก่กันด้วยวิธีใด ๆ เพื่อพาออกไปนอกร้าน หรือตนเองพาฝิ่นไปนอกร้าน

(๒) ใช้สิ่งใดเจือปนฝิ่นไว้จำหน่ายแก่ผู้สูบ

(๓) ขายฝิ่นแก่ผู้สูบโดยวิธีขายเชื่อ หรือวิธีใดนอกจากรับเงินที่ชำระหนี้ได้ตามกฎหมาย

มาตรา ๒๓ ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตตั้งร้านฝิ่นหรือผู้รับใบอนุญาตพิเศษมีฝิ่นอื่นไว้ในนอกจากที่ขอจากเจ้าพนักงาน

มาตรา ๒๔ ฝิ่นซึ่งรัฐบาลบรรจุกาชนะจำหน่ายไปนั้น ห้ามมิให้ถ่ายใส่ในภาชนะอื่น ผู้ใดมีฝิ่นที่ถ่ายออกใส่ภาชนะอื่น ท่านว่าผู้นั้นละเมิดพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๕ ห้ามมิให้ผู้มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปี เข้าไปหรืออยู่ในร้านฝิ่นโดยไม่มีกิจจำเป็น เว้นไว้แต่เป็นบุตรหรือภรรยา หรือผู้อยู่ในอนุบาลของผู้รับใบอนุญาตตั้งร้านฝิ่นร้านนั้น หรือของผู้รับหน้าทีจ้ตร้านฝิ่นของรัฐบาลร้านนั้น

มาตรา ๒๖ ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตตั้งร้านฝิ่น หรือผู้รับหน้าทีจ้ตร้านฝิ่นของรัฐบาล ขอมให้ผู้มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปี เข้าไป หรืออยู่ในร้านฝิ่นนั้น เว้นแต่เป็นบุตรหรือภรรยา หรือผู้อยู่ในอนุบาลของตน ถ้าผู้มีอายุต่ำกว่าสิบ

แปดปีอยู่ในร้านฝิ่นร้านใด ท่านให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่า ได้เข้าไปหรืออยู่โดยความยินยอมของผู้รับใบอนุญาตตั้งร้านฝิ่น หรือผู้รับหน้าที่จัดร้านฝิ่นของรัฐบาลร้านนั้น

มาตรา ๒๓ ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตตั้งร้านฝิ่นมีหญิง หรือ มีบุคคลอายุต่ำกว่าสิบแปดปีไว้รับใช้ในร้านของตน

มาตรา ๒๔ ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตตั้งร้านฝิ่น หรือผู้รับใบอนุญาตพิเศษ มีมูลฝิ่นอื่นนอกจากมูลฝิ่นซึ่งได้จากฝิ่น รัฐบาลที่ซื้อไปจากเจ้าพนักงานตามใบอนุญาตของตน

ผู้รับใบอนุญาตตั้งร้านฝิ่นต้องเก็บรวมมูลฝิ่นทั้งหมดที่ได้จากฝิ่นซึ่งจำหน่ายให้แก่ผู้สูบ ผู้รับใบอนุญาตพิเศษต้องเก็บรวมมูลฝิ่นทั้งหมดที่ได้จากฝิ่นซึ่งตนได้สูบแล้ว มูลฝิ่นซึ่งกล่าวนี้จะต้องนำออกให้เจ้าพนักงานตรวจทุกคราวที่ต้องการตรวจ

มาตรา ๒๕ ผู้รับใบอนุญาตตั้งร้านฝิ่น หรือผู้รับใบอนุญาตพิเศษต้องขายมูลฝิ่นที่ได้จากฝิ่นซึ่งตนได้ซื้อไปนั้นให้แก่เจ้าพนักงานทั้งหมดตามเงื่อนไขอันจะได้กำหนดไว้ในกฎเสนาบดี

มาตรา ๓๐ ให้เจ้าพนักงานซื้อมูลฝิ่นโดยราคาซึ่งกำหนดเป็นอัตราไว้ในเมื่อออกใบอนุญาต

มาตรา ๓๑ ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตตั้งร้านฝิ่น หรือ ผู้รับใบอนุญาตพิเศษฯ หรือยินยอมให้ผู้ใดพามูลฝิ่นที่ตนมี อยู่ออกจากร้านฝิ่น หรือออกจากสถานที่ซึ่งได้รับอนุญาตให้ สูบ เว้นไว้แต่เมื่อขายให้แก่เจ้าพนักงานตั้งบัญชีไว้ ใน มาตรา ๒๕

มาตรา ๓๒ ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตตั้งร้านฝิ่น หรือ ผู้รับใบอนุญาตพิเศษฯ ใช้สิ่งใดเจือปนมูลฝิ่นที่ตนมีอยู่ หรือ ผสมมูลฝิ่นนั้นกับสิ่งใด ๆ หรือกระทำโดยวิธีใดเพื่อจะ ปรุงรมูลฝิ่นนั้นขึ้นใหม่

ห้ามมิให้ผู้ได้รับใบอนุญาตตั้งกล่าวแล้วนั้น มีมูลฝิ่นเจือ ปนหรือผสมหรือปรุงขึ้นใหม่

มาตรา ๓๓ ผู้รับใบอนุญาตตั้งร้านฝิ่น หรือผู้รับใบ อนุญาตพิเศษฯ มีมูลฝิ่นในวันใดวันหนึ่งเกินกว่าหรือขาดไปจาก ปริมาณที่ควรมีไว้ตามมาตรา ๒๔, ๒๕ ท่านให้สันนิษฐานไว้ ก่อนว่า ผู้นั้นมีหรือจำหน่ายมูลฝิ่นผิดพระราชบัญญัติ

หมวด ๔

การมีไว้ ขาย และซื้อซึ่งกล่องสูบฝิ่น

มาตรา ๓๔ ภายในบังคับแห่งมาตรา ๓๕, ๓๖ ห้าม มิให้ผู้ใดมีไว้ ทำ ขายหรือพาซึ่งกล่องสูบฝิ่นเข้ามาในพระราช อาณาจักร เว้นแต่

(๑) ผู้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ผู้เดินทางมาจากต่างประเทศมีกล้องสูบฝุ่นมาด้วย ผู้เดินทางเหล่านี้ต้องแสดงให้เห็นเจ้าพนักงานศุลกากรทราบทันที และมอบกล้องสูบฝุ่นให้เจ้าพนักงานเก็บประจำตราไว้เป็นสำคัญ จนกว่าจะพากล้องนั้นออกไปจากพระราชอาณาจักร ผู้มีกล้องสูบฝุ่นไม่แจ้งความต่อเจ้าพนักงาน หรือไม่ปฏิบัติตามดังกล่าวมาไซ้ ท่านให้ถือว่าได้พากล้องสูบฝุ่นเข้ามาในพระราชอาณาจักร ผิดพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๕ บุคคลดังต่อไปนี้ ท่านว่าให้ มีกล้องสูบฝุ่นไว้ได้

(๑) ผู้รับใบอนุญาตตั้งร้านฝึนอาจมีกล้องสูบฝุ่นไว้สำหรับให้คนสูบฝึนในร้านของตนใช้ ไม่เกินจำนวนที่เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตกำหนดให้

(๒) ผู้รับใบอนุญาตพิเศษอาจมีกล้องสูบฝุ่นไว้ใช้ไม่เกินจำนวนที่เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตกำหนดให้

(๓) ผู้มีกล้องสูบฝุ่นไว้เป็นเครื่องพิพิชภัณฑ์ เมื่อรับรองว่าจะไม่ใช้กล้องนั้นเพื่อการสูบฝึน และเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตเห็นสมควรให้มี

มาตรา ๓๖ ผู้ได้รับอนุญาตใหม่ไว้ซึ่งกล้องสุบฝืนตาม
มาตรา ๓๕ นั้นห้ามมิให้

(๑) ขายกล้องสุบฝืนให้แก่ผู้ใดซึ่งเจ้าพนักงานผู้ออกใบ
อนุญาตไม่ได้อนุญาตใหม่ไว้ซึ่งกล้องสุบฝืน

(๒) ให้ผู้อื่นยืมกล้องสุบฝืนของตน แต่ว่าผู้รับใบ
อนุญาตตั้งร้านฝืน จะจัดกล้องให้คนสุบฝืนใช้ ในร้านของตน
ได้ตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๕

การจดทะเบียนคนเสฟฝืน

มาตรา ๓๗ ภายในเวลาอันจะได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ท่านให้บรรดาคนคิดฝืน รวมทั้งผู้รับใบอนุญาตพิเศษอยู่แล้วไปขึ้นทะเบียนเจ้าพนักงานเป็นคนเสฟฝืน

เมื่อคนเสฟฝืนมาขอขึ้นทะเบียน ถ้ามิใช่เป็นผู้รับใบอนุญาตพิเศษอยู่แล้วให้เจ้าพนักงานออกใบอนุญาต เรียกว่า ใบอนุญาตสามัญ เพื่อสุบฝืนได้ในร้านฝืนแห่งหนึ่งใกล้ที่อยู่ของตน

มาตรา ๓๘ ใบอนุญาตสามัญนั้น ท่านว่าใช้ได้เฉพาะตัวผู้รับ

ผู้นั้นจะสุบฝืนได้แต่ในร้านฝืนที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต และต้องปฏิบัติตามความในมาตรา ๑๔

มาตรา ๓๙ ผู้รับใบอนุญาตสามัญ ถ้าจากที่อยู่ชั่วคราว . และจะสูบบุหรี่ในร้านฝิ่นที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตไม่ได้ ท่านว่าให้นำใบอนุญาตไปแสดงต่อเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตในท้องที่ซึ่งตนไปพักอยู่ และขอใบอนุญาตชั่วคราวให้เจ้าพนักงานออกใบอนุญาตชั่วคราวให้ผู้นั้นซื้อฝิ่นสูบบุหรี่ในร้านฝิ่นร้านหนึ่งในท้องที่นั้นได้ และให้กำหนดปริมาณฝิ่นในใบอนุญาตชั่วคราวเท่าปริมาณที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตสามัญของผู้นั้น ใบอนุญาตชั่วคราวนี้ให้กำหนดอายุตามที่ขอ แต่ไม่เกินกว่าสิบห้าวัน เมื่อสิ้นอายุแล้ว จะต่ออายุได้เป็นคราว ๆ คราวหนึ่งไม่เกินสิบห้าวัน

ผู้รับใบอนุญาตชั่วคราวต้องปฏิบัติตามความในมาตรา ๑๔

มาตรา ๔๐ ห้ามมิให้ผู้ใดขึ้นทะเบียนเป็นคนเสฟฝิ่นในปีเดียวกันเกินกว่าหนึ่งเดียว หรือกว่าครึ่งหนึ่งในแห่งเดียว โดยประสงค์จะรับใบอนุญาตสูบบุหรี่มากกว่าฉบับหนึ่ง

มาตรา ๔๑ เมื่อพ้นกำหนดวันรับจดทะเบียนคนเสฟฝิ่นซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา ตามความในมาตรา ๓๗ แล้ว

(๑) ห้ามมิให้ผู้ใดเสฟฝิ่น นอกจากผู้ที่ได้ขึ้นทะเบียนเป็นคนเสฟฝิ่นและได้รับใบอนุญาตสูบบุหรี่

(๒) ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตตั้งร้านฝิ่นจำหน่ายฝิ่นให้แก่ผู้ใด นอกจากผู้ได้รับใบอนุญาตสามัญกำหนดให้สูบฝิ่นได้ในร้านของตน

(๓) ห้ามมิให้เจ้าพนักงานรับผู้ใดขึ้นทะเบียนเป็นคนเสฟฝิ่นอีก เว้นแต่ถ้ามีคนเสฟฝิ่นเข้ามาใหม่จากต่างประเทศมาขอขึ้นทะเบียนและขอรับใบอนุญาตไซร์ ท่านว่าถ้าเป็นที่พอใจเจ้าพนักงานว่าเป็นผู้ดีฝิ่น และมาอยู่ในพระราชอาณาจักรยังไม่ถึงสามสิบวัน ก็ให้เจ้าพนักงานรับขึ้นทะเบียนและออกใบอนุญาตสามัญหรือพิเศษให้ตามที่เห็นสมควร ถ้าคนที่เข้ามาใหม่นั้นมาจากประเทศที่มีกฎหมายจดทะเบียนผู้สูบฝิ่นแล้ว ผู้นั้นต้องแสดงใบสำคัญ หรือใบอนุญาตสูบฝิ่นของตนซึ่งเจ้าพนักงานในประเทศนั้นได้ออกให้ ถ้าไม่มีใบสำคัญหรือใบอนุญาตสูบฝิ่นมาแสดงไซร์ ห้ามมิให้เจ้าพนักงานรับขึ้นทะเบียน

(๔) ห้ามมิให้ผู้ใดเข้าไปในร้านฝิ่นโดยไม่จำเป็น นอกจากผู้รับใบอนุญาตตั้งร้านฝิ่นและลูกจ้างผู้ขายของผู้รับใบอนุญาตตั้งร้านฝิ่น ผู้รับใบอนุญาตสามัญ และเจ้าพนักงานใด ๆ ผู้ทำการตามหน้าที่

หมวด ๖

การขอ ขาย เก็บไว้ และใช้ซึ่งมูลฝิ่น

มาตรา ๔๒ ผู้ได้รับใบอนุญาตให้ซึ่งมูลฝิ่นบริโภคได้นั้น ให้ซึ่งมูลฝิ่นได้จากเจ้าพนักงานซึ่งรัฐบาลตั้งให้เป็นผู้ขาย ใบอนุญาตชนิดนี้ให้เรียกว่า "ใบอนุญาตซึ่งมูลฝิ่น"

มาตรา ๔๓ ห้ามมิให้ออกใบอนุญาตซึ่งมูลฝิ่นตามพระราชบัญญัตินี้ให้ใคร เว้นแต่ผู้มีใบอนุญาตซึ่งมูลฝิ่นอยู่แล้ว ในเวลาที่ใช้พระราชบัญญัตินี้ โดยที่แพทย์กรมสาธารณสุข ได้รับรองว่าเป็นผู้ติดมูลฝิ่น

มาตรา ๔๔ ภายในบังคับแห่งกฎเสนาบดี ซึ่งจะได้ออกต่อไป ท่านให้ถือว่าใบอนุญาตซึ่งมูลฝิ่น ซึ่งได้ออกก่อนใช้พระราชบัญญัตินี้ เป็นใบอนุญาตซึ่งมูลฝิ่นตามความหมายแห่งมาตรา ๔๒

มาตรา ๔๕ ใบอนุญาตซึ่งมูลฝิ่นนั้น ท่านว่าเป็นใบอนุญาตเฉพาะตัว

มาตรา ๔๖ ข้อความในมาตรา ๑๗ ว่าด้วยปริมาณแห่งฝิ่น ซึ่งผู้รับใบอนุญาตพิเศษมีอยู่ทุก ๆ วันนั้น ให้ใช้แก่ผู้รับใบอนุญาตซึ่งมูลฝิ่นโดยอนุโลม

มาตรา ๔๗ ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตซึ่งมูลฝิ่น

(๑) มีมูลฝิ่นใด ๆ นอกจากมูลฝิ่นซึ่งซื้อจากเจ้าพนักงาน โดยใบอนุญาตของตน

(๒) ใช้สิ่งใดเจือปนมูลฝิ่นที่ซื้อจากเจ้าพนักงาน หรือผสมมูลฝิ่นนั้นกับสิ่งใด ๆ หรือกระทำด้วยวิธีใด เพื่อจะปรุงมูลฝิ่นนั้นขึ้นใหม่ หรือเปลี่ยนลักษณะของมูลฝิ่นให้ผิดจากที่เจ้าพนักงานขายให้ เว้นไว้แต่กระทำเพื่อบริโภคและในขณะที่จะบริโภค

(๓) มีมูลฝิ่นที่มีสิ่งอื่นเจือปนหรือผสม หรือที่ปรุงขึ้นใหม่ หรือมูลฝิ่นที่มีลักษณะผิดจากที่เจ้าพนักงานขายให้

(๔) ใช้มูลฝิ่นที่ซื้อจากเจ้าพนักงาน จะเป็นมูลฝิ่นบริสุทธิ์ก็ดี หรือผสมกับสิ่งอื่นก็ดี ผิดไปจากที่บันทึกไว้ในใบอนุญาตข้อมูลฝิ่นของตน

หมวด ๗

อำนาจตรวจค้น

มาตรา ๔๘ เพื่อให้ปฏิบัติถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้ สมุหเทศาภิบาล หรือเจ้าพนักงานที่สมุหเทศาภิบาลตั้งให้ รักษาการแทนในเวลาที่สมุหเทศาภิบาลไม่อยู่ชั่วคราว และอธิบดีกรมฝิ่นมีอำนาจออกหนังสือตั้งผู้ตรวจเพื่อกำกับการในร้านฝิ่น มีอำนาจเข้าตรวจค้นร้านฝิ่นและที่อยู่ของผู้รับใบอนุญาตพิเศษ หรือที่อยู่ของผู้รับใบอนุญาตข้อมูลฝิ่น

อำนาจตรวจค้นดังกล่าวมานี้ ท่านว่าถ้าจำเป็นต้องใช้กำลัง
ก็ให้ใช้ได้

หมวด ๘

บทลงโทษ

มาตรา ๔๙ ผู้ใดปลุกผี หรือมีไว้ซึ่งพันธู์ผี โดย
ไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงาน ท่านว่าผู้นั้นมีความผิดต้อง
ระวางโทษปรับไม่เกินพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน
หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๕๐ ในหมู่บ้านใดที่มีการปลุกผีละเมิดพระราช
บัญญัตินี้ ให้สมุหเทศาภิบาลหรือผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งให้ทำ
ลายต้นผีนั้น ในกรณีสมุหเทศาภิบาลหรือผู้ว่าราชการจังหวัด
อาจสั่งผู้ใหญ่บ้านประจำท้องที่โดยส่งคำสั่งให้ หรือปิดไว้ที่
บ้านว่า ให้เรียกชายหญิงทั้งหลายในหมู่บ้านนั้นที่มีอายุตั้งแต่
สิบแปดปีขึ้นไป ให้ช่วยกันปราบปรามการปลุกผีในหมู่บ้าน
นั้น ภายในเวลาที่กำหนดไว้ในคำสั่งซึ่งไม่ให้เกินกว่าสามสิบวัน
เมื่อพ้นกำหนดนั้นแล้ว ถ้ายังมีการปลุกผีอยู่ในหมู่บ้าน
นั้นไซ้ ท่านว่าผู้ใหญ่บ้าน และคนทั้งหลายมีความผิดตาม
กฎหมายลักษณะอาชญามาตรา ๓๓๔ ข้อ ๒ ฐานขัดขืนไม่
กระทำตามคำสั่งอันชอบด้วยกฎหมาย

การปราบปรามการปลูกฝิ่นดังกล่าวแล้วนั้น ผู้ใหญ่บ้านหรือ
เจ้าพนักงานมีอำนาจจะเข้าไปในที่ ๆ ปลูกฝิ่น เพื่อทำลาย
ต้นฝิ่น ถ้าจำเป็นจะเข้าไปโดยใช้กำลังก็ใช้ได้ ราษฎรซึ่ง
ต้องเข้าช่วยนั้นก็มีอำนาจคงเดียวกัน แต่ต้องให้อำนาจนั้น
พร้อมกับหรือต่อหน้าผู้ใหญ่บ้าน หรือเจ้าพนักงานซึ่งควบคุม
อยู่ และให้ทำในระวางเวลาตั้งแต่พระอาทิตย์ขึ้นจนถึงพระ
อาทิตย์ตก

มาตรา ๕๑ ผู้ใดโดยละเมิดต่อพระราชบัญญัตินี้

(๑) พาฝิ่น หรือมูลฝิ่น เข้ามาในพระราชอาณาจักร
หรือส่งออกไปนอกพระราชอาณาจักร หรือ

(๒) จัดส่ง หรือพาผ่าน หรือถ้ายานพาหนะ ซึ่งฝิ่น
หรือมูลฝิ่น อันส่งผ่านพระราชอาณาจักร

ท่านว่าผู้นั้นมีความผิดต่อระวางโทษปรับสี่เท่าราคาฝิ่น
หรือมูลฝิ่นนั้น หรือจำคุกไม่เกินสองปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

ราคาฝิ่นอันจะตั้งเป็นเกณฑ์คำนวณค่าปรับนั้น ให้ถือเอา
ราคาฝิ่นซึ่งรัฐบาลขายในท้องที่และเวลาซึ่งเกิดเหตุ

ราคามูลฝิ่นอันจะตั้งเป็นเกณฑ์คำนวณค่าปรับตามมาตรา
ท่านว่าคือราคาฝิ่นตามวรรคก่อน

มาตรา ๕๒ ผู้ใดอยู่ในประเทศสยามเพื่อประโยชน์ตนหรือประโยชน์ผู้อื่นกระทำการค้า หรือช่วยเหลือการค้าฝิ่นในเมืองต่างประเทศ ซึ่งผิดต่อกฎหมายฝิ่นแห่งประเทศนั้น ถ้าแม้ผิดคดีการณมีลักษณะต้องด้วยข้อ (๑) (๒) (๓) (๔) ในอนุมาตรา ๔ แห่งมาตรา ๑๐ แห่งกฎหมายลักษณะอาชญาไซร์ ท่านว่าผู้นั้นกระทำความผิดมิโทษในประเทศสยาม

มาตรา ๕๓ ผู้ใดโดยละเมิดต่อพระราชบัญญัตินี้

(๑) มีไว้ซึ่งฝิ่น หรือมูลฝิ่น

(๒) พาฝิ่นออกไปนอกบ้านฝิ่น

(๓) พามูลฝิ่นออกไปนอกบ้านฝิ่น หรือนอกสถานที่ซึ่งผู้รับใบอนุญาตพิเศษได้รับอนุญาตให้สูบฝิ่น

(๔) ซ้อ ขาย หรือ เสพฝิ่น หรือมูลฝิ่น

ท่านว่าผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับสี่เท่าราคาฝิ่นหรือมูลฝิ่นนั้น หรือจำคุกไม่เกินสองปี หรือทั้งปรับทั้งจำ ราคาฝิ่นอันจะตั้งเป็นเกณฑ์คำนวณค่าปรับนั้น ให้ถือเอาราคาฝิ่นซึ่งรัฐบาลขายในท้องที่และเวลาซึ่งเกิดเหตุ

ราคามูลฝิ่นอันจะตั้งเป็นเกณฑ์คำนวณค่าปรับตามมาตรานี้ ท่านว่าคือราคาฝิ่นตามวรรคก่อน

มาตรา ๕๔ ผู้สูบบุหรี่ในร้าน ไม่เกิน กายนะ ที่บรรจุฝืน หรือส่งมูลฝืนที่ค้างอยู่ในกล่องก่อนออกไปจากร้านฝืนโดยละเมิดต่อมาตรา ๑๔ ท่านว่าผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินสองเดือน

มาตรา ๕๕ ผู้รับใบอนุญาตพิเศษหรือใบอนุญาตสามัญยอมให้ผู้อื่นใช้ ใบอนุญาตของตน หรือเอาฝืนซึ่งตนมีอยู่โดยใบอนุญาตให้แก่ผู้อื่น หรือยอมให้ผู้อื่นสูบบุหรี่นั้น ท่านว่ามีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน

มาตรา ๕๖ ผู้ใด

(๑) ใ้รับใบอนุญาตพิเศษจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นหนึ่งแล้ว ร้องขอรับใบอนุญาตชนิดเดียวกันจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นเดียวกัน หรือท้องถิ่นอื่นสำหรับใช้ในปีเดียวกัน หรือรับใบอนุญาตพิเศษสำหรับใช้ในปีเดียวกันมากกว่าฉบับเดียวโดยละเมิดต่อมาตรา ๑๔

(๒) ขึ้นทะเบียนเจ้าพนักงานเป็นคนเสฟฝืนเกินกว่าท้องถิ่นเดียว หรือกว่าครั้งหนึ่งในท้องถิ่นเดียวกัน โดยประสงค์รับใบอนุญาตสูบบุหรี่มากกว่าฉบับเดียวโดยละเมิดต่อมาตรา ๔๐

ท่านว่าผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินสามเดือน

มาตรา ๕๗ ผู้ใด

(๑) เป็นผู้รับใบอนุญาตพิเศษหรือใบอนุญาตข้อมูลฝุ่น มีฝุ่นหรือมูลฝุ่นในวันใด ๆ เกินไปกว่า หรือขาดไปจาก ปริมาณซึ่งควรมีไว้ในวันนั้นตามใบอนุญาต หรือตามความใน มาตรา ๑๗, ๓๓ และมาตรา ๔๖

(๒) เป็นผู้รับใบอนุญาตตั้งร้านฝุ่น มีฝุ่นหรือมูลฝุ่น เกินไปกว่าหรือขาดไปจากปริมาณซึ่งควรมีไว้ตามบัญชีของตน หรือตามความในมาตรา ๓๓

ท่านว่าผู้นั้นมีความผิดต้อง ระวังโทษในส่วน ปริมาณ ฝุ่น หรือมูลฝุ่นที่เกินหรือขาดนั้น อย่างเดียวกัน กับที่บัญญัติไว้ใน มาตรา ๕๓

มาตรา ๕๘ ผู้รับใบอนุญาตตั้งร้านฝุ่น ผู้ใด

(๑) ขายหรือให้ ฝุ่นแก่ผู้อื่นเพื่อพาออกไปนอกร้านฝุ่น หรือตนเองพาฝุ่นออกไปนอกร้านฝุ่น หรือ

(๒) เอาสิ่งใดเจือปนฝุ่นซึ่งมีไว้สำหรับจำหน่ายแก่ผู้สูบ ท่านว่าผู้นั้นมีความผิดต้อง ระวังโทษอย่างเดียวกัน กับที่ บัญญัติไว้ในมาตรา ๕๓

มาตรา ๕๙ ผู้รับใบอนุญาตตั้งร้านฝุ่น หรือผู้รับใบ อนุญาตพิเศษ ผู้ใด

(๑) พา หรือยอมให้ผู้อื่นพามูลฝิ่นออกจากบ้านฝิ่น หรือออกจากที่ซึ่งได้รับอนุญาตให้สูบ โดยประการอันผิดต่อ มาตรา ๓๑

(๒) ขาย หรือบอกขายมูลฝิ่นให้แก่ผู้ใดนอกจากเจ้าพนักงาน

(๓) เอาสิ่งใดเจอปน หรือผสมมูลฝิ่นที่เก็บรวมไว้ หรือกระทำอย่างใด ๆ เพื่อปรุงมูลฝิ่นนั้นขึ้นใหม่

(๔) มีมูลฝิ่นที่เจอปน หรือผสมสิ่งอื่น หรือที่ปรุงขึ้นใหม่

(๕) เสพมูลฝิ่นที่เก็บรวมไว้ หรือขาย แลกเปลี่ยน มอบให้หรือยอมให้ผู้อื่นเสพมูลฝิ่นนั้น จะเป็นมูลฝิ่นบริสุทธิ์หรือผสมสิ่งอื่นแล้วก็ตาม

(๖) บอกขายมูลฝิ่นที่มีสิ่งอื่นเจอปน หรือผสม หรือที่ปรุงขึ้นใหม่ให้แก่เจ้าพนักงาน

(๗) ไม่พามูลฝิ่นทั้งหมดที่เก็บรวมไว้ได้ตามความใน มาตรา ๒๘ นั้น มาขายให้แก่เจ้าพนักงาน

ท่านว่าผู้หนึ่งมีความผิดต้องระวางโทษอย่างเดียวกันกับที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๕๓

มาตรา ๖๐ ผู้รับใบอนุญาตซื้อมูลฝิ่น ผู้ใด

- (๑) ยอมให้ผู้อื่นใช้ใบอนุญาตของตน
 - (๒) ให้มูลฝิ่นที่มีอยู่ตามใบอนุญาตของตนแก่ผู้อื่น
 - (๓) ยอมให้ผู้อื่นเสพมูลฝิ่นที่มีอยู่ตามใบอนุญาตของตน จะเป็นมูลฝิ่นบริสุทธิ์ หรือผสมสิ่งอื่นแล้วก็ตาม
- ท่านว่าผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน

มาตรา ๖๑ ผู้รับใบอนุญาตซื้อมูลฝิ่นละเมิดบทบัญญัติ
มาตรา ๔๗ ข้อ (๒) (๓) (๔) แห่งพระราชบัญญัตินี้
ท่านว่ามีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาทหรือ
จำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๖๒ ภายในบังคับแห่งกฎหมายลักษณะอาชญา
มาตรา ๕๖, ๕๗, ๕๘ ผู้มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปี เสพฝิ่น
หรือมูลฝิ่น ซ้อฝิ่น มูลฝิ่นหรือกล่องสูบฝิ่น หรือเข้าไป
หรืออยู่ในร้านฝิ่นโดยประการอันผิดต่อมาตรา ๒๕ ท่านว่า
มีความผิดฐานลหุโทษ ชั้น ๑ ต้องระวางโทษที่กำหนดไว้ใน
กฎหมายลักษณะอาชญามาตรา ๓๓๒

มาตรา ๖๓ ผู้ใดโอนฝิ่น มูลฝิ่นหรือกล่องสูบฝิ่นให้
แก่ผู้มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปี ด้วยวิธีขาย หรือแลกเปลี่ยน
หรือมอบให้ด้วยวิธีอื่นโดยประการอันผิดต่อบทแห่งพระราช

บัญญัตินี้ ท่านว่าผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ห้าร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๖๔ ผู้รับใบอนุญาตตั้งร้านฝิ่นยอมให้ผู้มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีเข้าไป หรืออยู่ในร้านฝิ่นโดยประการอันผิดต่อมาตรา ๒๖, ๒๗ หรือมีหญิงกีดี้ หรือผู้มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีกีดี้ ไว้รับใช้ในร้านของตน ท่านว่ามีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๖๕ ผู้ใดเข้าไปในร้านฝิ่นโดยประการอันผิดต่อมาตรา ๔๑ ข้อ (๔) ท่านว่าผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าสิบบาท หรือจำคุกไม่เกินห้าวัน

มาตรา ๖๖ ผู้ใด

(๑) มี ทำ ชาย หรือพาเข้ามาในพระราชอาณาจักร ซึ่งกล่องสูบฝิ่น โดยประการอันผิดต่อพระราชบัญญัตินี้

(๒) ให้ผู้อื่นอื่น หรือใช้กล่องสูบฝิ่นอันตนมีอยู่ตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

ท่านว่าผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินสามเดือน

มาตรา ๖๗ ผู้ใดรับหน้าที่ดูแลร้านฝิ่นของรัฐบาล กระทำการอันใดซึ่งถ้าผู้รับอนุญาตตั้งร้านฝิ่นเป็นผู้กระทำย่อมเป็นความผิดต้องระวางโทษตามพระราชบัญญัตินี้ไซ้ ท่านว่าผู้นั้นต้องระวางโทษอย่างเดียวกัน

มาตรา ๖๘ ผู้ใดกระทำความผิดต้องระวางโทษตามพระราชบัญญัตินี้ เมื่อพ้นโทษแล้ว ยังไม่ครบกำหนดสามปี กระทำความผิดต่อพระราชบัญญัตินี้อีก

(๑) ถ้าโทษซึ่งกำหนดไว้สำหรับความผิดที่กระทำครั้งหลังเป็นโทษปรับหรือจำคุก ก็ให้วางโทษทั้งปรับทั้งจำ

(๒) ถ้าโทษซึ่งกำหนดไว้สำหรับความผิดที่กระทำครั้งหลังเป็นแต่เพียงโทษปรับก็ให้ปรับตรีคูณ

มาตรา ๖๙ ฝิ่น มุลฝิ่น พันธุ์ฝิ่น กถ้องสูบฝิ่น อันเป็นเครื่องให้เกิดการกระทำผิดพระราชบัญญัตินี้ จะต้องมีคำพิพากษาว่า ผู้หนึ่งผู้ใดเป็นผู้กระทำผิดหรือไม่ก็ตาม ให้ศาลสั่งริบส่งแก่กรรมฝิ่นทั้งสิ้น ของกลางอย่างอื่น อันได้ใช้ในการกระทำผิดพระราชบัญญัตินี้ เมื่อศาลพิพากษาว่าจำเลยมีความผิดแล้ว ให้ศาลสั่งริบส่งกรรมฝิ่นดังกล่าว

วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๗๒ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๖ หน้า ๒๕๐

หมวด ๕

อำนาจออกกฎข้อบังคับ

มาตรา ๗๐ ให้เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ เป็นเจ้าหน้าที่บังคับการให้ดำเนินไปตามพระราชบัญญัตินี้ ให้มีอำนาจออกกฎข้อบังคับกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาต และวางระเบียบการปฏิบัติพระราชบัญญัตินี้ กฎข้อบังคับนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

ประกาศมาณวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๗๒ เป็นปีที่ ๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

กฎเสนาบดี

กระทรวงพระคลังมหาสมบัติ

ออกตามความในมาตรา ๗๐ แห่งพระราชบัญญัติฝิ่น

พุทธศักราช ๒๕๗๒

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๐ แห่งพระราชบัญญัติ ฝิ่น พุทธศักราช ๒๕๗๒ เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ ออกกฎเสนาบดีไว้ดังต่อไปนี้